

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องสถานภาพของผู้ใช้แรงงานไทยที่กลับจากทำงานในต่างประเทศโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงสถานภาพด้านต่าง ๆ ของผู้ใช้แรงงานภายหลังกลับจากทำงานต่างประเทศว่า ส่วนใหญ่มีสถานภาพด้านต่าง ๆ เป็นอย่างไรดีขึ้นมากน้อย的程度ได มีปัจจัยอะไรที่ทำให้สถานภาพของผู้ใช้แรงงานแตกต่างกัน เพื่อทราบถึงปัญหา และความต้องการของผู้ใช้แรงงานที่มีต่อรัฐ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนจัดการกำหนดแนวทางนโยบายการจัดส่งแรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศ ต่อไป

ในการศึกษาระบบนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นอุปกรณ์หลักในการเก็บข้อมูล โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากผู้ใช้แรงงานที่เคยไปทำงานต่างประเทศ และกลับมาแล้วจากเขต อำเภอคำป่าด จังหวัดอุดรธานี

6.1 สรุปผลการวิจัย

6.1.1 จากข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างแรงงานไทยที่ไปทำงานต่างประเทศจำนวน 200 ราย เกือบทั้งหมดเป็นเพศชายร้อยละ 97.0, มีอายุเฉลี่ยประมาณ 38 ปี, จบการศึกษาระดับประถมศึกษา (ป. 4, ป. 6, ป. 7), สถานภาพทางครอบครัวสมรสแล้ว, ประกอบอาชีพทำนา ทำไร่, รายได้เฉลี่ยก่อนเดินทางไปทำงานต่างประเทศประมาณ 1,000.00 – 3,000.00 บาทต่อเดือน, สาเหตุที่ต้องไปทำงานต่างประเทศเพื่อต้องการมีรายได้เพิ่มมากขึ้น (91.5 %), วิธีการไปทำงานต่างประเทศคิดต่อผ่านบริษัทจัดหางานเอกชน ร้อยละ 66.5, เดยไปทำงานต่างประเทศ 1 ครั้งมีร้อยละ 90.5, ระยะเวลาทำงานในต่างประเทศ 2 ปีมีร้อยละ 59.5, ประเทศที่แรงงานนิยมเดินทางไปทำงานครั้งหลังสุด ได้แก่ไนจีเรีย ร้อยละ 63.5, สำหรับค่าใช้จ่าย หรือค่าหัวต่อกันในการติดต่อไปทำงานต่างประเทศอยู่ระหว่าง 35,000.00 – 90,000.00 บาทต่อกัน, แหล่งที่มาของค่าใช้จ่ายเป็นการกู้ยืมร้อยละ 97.5, งานที่ทำในต่างประเทศเป็นงานก่อสร้างร้อยละ 72.5

6.1.2 สรุปผลการวิจัย เรื่องปัญหา อุปสรรคที่พบขณะใช้ชีวิตอยู่ในต่างประเทศ

จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง เรื่องปัญหา อุปสรรคที่พบขณะใช้ชีวิตอยู่ต่างประเทศ ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา จะมีเพียงด้านการใช้ภาษาสื่อกับนายจ้าง มีร้อยละ 49.5, ไม่ได้งานตรงตามสัญญา ร้อยละ 38.0

หลังเดินทางกลับจากต่างประเทศประกอบอาชีพเดิมร้อยละ 64.5, ได้นำความรู้ และประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำงานในต่างประเทศมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ร้อยละ 63.5 กล่าวสรุปได้ว่าทางด้านเศรษฐกิจดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ส่วนทางด้านสังคม และสุขภาพอนามัยเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยไม่เด่นเท่าที่ควร

6.1.3 สรุปผลการศึกษาเบรียบเทียบสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างก่อนไป และหลังกลับจากต่างประเทศ

ผลการศึกษา วิจัยเบรียบเทียบสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างก่อนไป และหลังกลับจากการทำงานในต่างประเทศ 5 ด้าน พอสรุปได้ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ

ด้านรายได้จากการประกอบอาชีพดีขึ้นกว่าเดิม

ด้านเงินออมของครอบครัว ดีขึ้นกว่าเดิม

ด้านภาระหนี้สินของครอบครัวลดลงเป็นส่วนใหญ่ ถือว่าดีขึ้นกว่าเดิม

ด้านสภาพครอบครัว

ด้านความรักใคร่กتمเกลียว ใกล้เคียงกับที่เคยเป็นอยู่เดิม ลดลงเล็กน้อย

สภาพที่อยู่อาศัย บ้านเรือน ดีขึ้นจากเดิม

การมีทรัพย์สิน เช่นที่ดิน ไร่นา รถยนต์/จักรยานยนต์ ดีขึ้น

ด้านอาชีพการทำงาน

ด้านความรู้ความสามารถ ความชำนาญงาน เพิ่มมากขึ้น

ด้านความมั่นคงในอาชีพการทำงาน เพิ่มมากขึ้น

ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น

ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนบ้าน/เพื่อน/ญาติ ลดลงเล็กน้อย

ด้านการติดต่อ ยอมรับนับถือของคนในหมู่บ้าน ดีขึ้น

ด้านการมีส่วนร่วมกับชุมชนในหมู่บ้าน ดีขึ้น

ด้านสุขภาพอนามัย

ด้านสุขภาพร่างกาย ลดลงเล็กน้อย

ด้านสภาพจิตใจ อารมณ์ ลดลงเล็กน้อย

6.2 ข้อเสนอแนะ

การส่งแรงงานไปทำงานต่างประเทศสรุปโดยรวมสร้างผลดีต่อเศรษฐกิจ และสังคมต่อตัวแรงงานเอง ทั้งเป็นประโยชน์ต่อสถานภาพรวมของประเทศไทย ซึ่งเห็นควรที่จะส่งเสริมให้แรงงานได้มีโอกาสเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ หากการณ์ของประเทศไทยมีปัญหาการว่างงาน และมีแรงงานส่วนเกินเหลือมากพอที่จะสนับสนุนให้ไปทำงานต่างประเทศได้ ในขณะเดียวกันผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ เพื่อสร้างปัจจัยสนับสนุนให้การจัดส่งแรงงานไปทำงานต่างประเทศมีความสมมูลนั้นขึ้น โดยพิจารณาได้จากปัญหา และอุปสรรคที่แรงงานประสบในขณะทำงานในต่างประเทศ ได้แก่

6.2.1 ปัญหาการใช้ภาษาสื่อติดต่อกันนายช่างซึ่งพบว่ามีร้อยละ 49.5 จึงควรจะมีการอบรมแรงงานทางด้านภาษา และบนบธรรมเนียมประเพณีของแต่ละประเทศที่แรงงานประสงค์จะเดินทางไปทำงานให้เข้าใจ และสามารถปรับตัวก่อนไปทำงาน จะช่วยลดปัญหาลงได้มากจะเป็นการช่วยเพิ่มศักยภาพของแรงงานไทยให้เป็นที่พึงพอใจของตลาดต่างประเทศได้ดี

6.2.2 ปัญหาการไม่ได้งานตรงตามสัญญา เนื่องจากแรงงานส่วนใหญ่ต้องการจะไปทำงานโรงงาน แต่งานด้านนี้มีจำกัด ทางโรงงานต้องการแรงงานที่มีพื้นฐานที่ดีเพื่อ适ตัวกับการฝึกสอนงานจึงคัดเลือกเฉพาะแรงงานที่ดี ดังนั้นเพื่อพัฒนาแรงงานให้มีประสิทธิภาพเป็นที่ต้องการของตลาดจึงควรมีการฝึกอบรมแรงงานให้มีความเข้าใจในการทำงานโรงงาน วินัยในการทำงาน การทำความเข้าใจในอุปกรณ์พื้นฐานของเครื่องจักร ตลอดจนความรู้ด้านการใช้ระบบอุปกรณ์ไฟฟ้าที่ถูกต้องเพื่อคัดเลือกจัดสรร ไว้รองตลาดงานต่างประเทศ และควรมีการปรับปรุงหลักสูตรในการฝึกอบรมให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของตลาดงาน ในขณะเดียวกันควรมีการพัฒนาตลาดงานภายในประเทศไทยรองรับแรงงานทั้งกลุ่มที่ก่อนจะเดินทางไปทำงาน รวมทั้งกลุ่มที่เดินทางกลับจากต่างประเทศ เป็นทางเลือกที่ดีให้แก่แรงงานอย่างเป็นระบบสอดคล้องกับปริมาณแรงงานของประเทศไทย

ปัญหาความยากจนของแรงงานส่วนใหญ่ต้องกู้ยืมเงินเพื่อชำระเป็นค่าใช้จ่าย หรือค่าหัวในการติดต่อเดินทางไปทำงานต่างประเทศ (97.5 %) ซึ่งหากประสบความสำเร็จได้ไปทำงานสมประสงค์ ก็จะไม่มีปัญหา แต่ก็อาจจะมีแรงงานบางส่วนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเดินทางไปทำงานต่างประเทศ โดยถูกหลอกหลวงจากนายหน้าเดือน หรือบริษัทจัดหางานที่ไม่สุจริต สร้างความเสียหาย และ

เดือดร้อนให้แก่แรงงาน ซึ่งจากปัญหาดังกล่าวอาจสร้างผลกระทบต่อระบบ และความเชื่อมั่นในการส่งแรงงานไปทำงานต่างประเทศ จึงกำหนดแนวทางเสนอแนะเพื่อป้องกันปัญหาเหล่านี้โดยได้ผ่านการทดลองนำไปใช้ในการดำเนินการจัดส่งแรงงานไปทำงานต่างประเทศในเขตอาณาเขตนำ้าปาด จังหวัดอุตรดิตถ์ ช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2535 – 2537 ที่ผู้วิจัยได้ไปปฏิบัติหน้าที่มีแรงงานประมาณ 700 คน ไม่ปรากฏผู้ใดประสบปัญหาที่จะกล่าวถึงต่อไปแต่อย่างใด รวมทั้งสามารถลดค่าหัวให้แก่แรงงาน จากการเจรจาต่อรองค่านายหน้าที่บริษัทจัดหางานรับอนุญาตซึ่งปกติถือเป็นภาระที่จะต้องจ่ายอยู่แล้ว มาลดออกจากค่าหัวที่แรงงานจะต้องจ่ายเป็นประจำแก่ตัวแรงงานอย่างเห็นได้ชัด รวมทั้งไม่มีภาระหนี้เดียวกับการพิจารณาให้สินเชื่อทางด้านนี้แต่อย่างใด แนวทางป้องกันปัญหา และอุปสรรคที่เกิดต่อระบบการจัดส่งแรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศที่สำคัญพอสรุปได้ 3 ประเด็นได้แก่

1. การหลอกลวงแรงงาน ปกตินายหน้าจัดหางานมักจะอ้างกับแรงงานว่ามีงานรออยู่เป็นจำนวนมาก เพื่อจูงใจให้แรงงานเกิดความเชื่อถือ และขอรับค่าใช้จ่าย หรือค่าหัวเป็นเงินสด แล้วพบหน้าหาญไปสร้างปัญหาแก่แรงงานเนื่องจากส่วนหนึ่งไม่สามารถหาพยานหลักฐานการจ่ายเงินที่แท้จริงได้ วิธีแก้ไขจึงควรใช้การจ่ายชำระเงินค่าดำเนินการเป็นตราสารทางการเงิน เช่น คริปท์ หรือเช็ค บีดคร่อมหัวเข้าบัญชีผู้รับเฉพาะ “บริษัทจัดหางานรับอนุญาต” ซึ่งมีทะเบียนรายชื่อกับกรรมการจัดหางานปัจจุบันมีอยู่ประมาณสองร้อยกว่าบริษัท โดยสามารถตรวจสอบรายชื่อได้จากสำนักจัดหางานจังหวัดทุกแห่งทั่วประเทศ จะสามารถทราบสถานภาพปัจจุบันของทุกบริษัทด้วยว่ามีโทยจาก การประกอบการไม่สูตรต่ออยู่ หรือไม่ เพื่อช่วยในการตัดสินใจในการเดือดใช้บริการ วิธีดังกล่าวจะช่วยคุ้มครองให้แรงงานสามารถเรียกเงินคืนได้ โดยการเก็บรักษาสำเนาคริปท์ หรือเช็ค ที่จ่ายเงินไปแล้ว กรณีที่ไม่มีการปฏิบัติตามสัญญาซึ่งเป็นหลักฐานสำคัญทางการเงินที่สามารถพิสูจน์ได้ชัดเจนและสามารถเรียกร้องแจ้งความกล่าวโทษ ได้เพราะบริษัทจัดหางานรับอนุญาต แต่ละบริษัทจะมีเงินวางเป็นหลักประกันต่อกรรมการจัดหางานในวงเงินบริษัทละห้าล้านบาท หากเกิดกรณีปฏิบัติไม่สูตรต่อจากมีโทย เช่น ฉะลอกการจัดส่งแรงงาน, พักใบอนุญาต, จนถึงการถอนคดอนยกเลิกใบอนุญาต ซึ่งแต่ละบริษัทเกรงกลัวไม่ต้องการให้เกิดขึ้นกับธุรกิจของตน

2. การอุ้มเงินที่แรงงานจัดส่งมาเป็นค่าใช้จ่ายของครอบครัว สถาบันการเงินสามารถเบิดบัญชีแยกเป็น 2 บัญชีโดยให้ชื่อบัญชีของแรงงานเป็นบัญชีหลักในการโอนเงินเข้ามา และบัญชีของครอบครัวเป็นบัญชีรอง โดยสามารถทำข้อตกลงให้โอนเงินเป็นค่าใช้จ่ายของครอบครัวเป็นรายเดือนตามจำนวนที่ตกลงกันไว้ ช่วยให้ครอบครัวใช้จ่ายเงินภายในวงเงินที่กำหนด แรงงานเองก็ไม่กังวลเป็นภาระเก็บรักษาเงินไว้กับตัวเป็นจำนวนมากในต่างประเทศ เพราะหากจะโอนส่วนมากทั้งจำนวนก็คงว่าครอบครัวจะนำเงินไปใช้จ่ายหมดสิ้นเป็นปัญหาที่แรงงานวิตก หากใช้วิธีการดังกล่าวจะช่วยแก้ปัญหาได้เป็นอย่างดี เงินในบัญชีหลักที่เหลือจะเป็นเงินออมของครอบครัวแรงงานในอนาคต

3. ค่าใช้จ่ายที่บริษัทจัดทำงานเรียกรับจากแรงงานสูงอย่างต่อเนื่อง จนแทบไม่คุ้มกับการลงทุนเดินทางไปทำงานต่างประเทศของแรงงาน ภาครัฐควรจะมีระบบการหาตลาดงานเสริม ในชั้นแรกอาจจะขอตัดจากโควต้านำของแต่ละบริษัทที่ได้รับเป็นสัดส่วนบริษัทละ 5 – 10 % เพื่อนำมาจัดสรรให้แรงงานได้มีทางเลือกสมัครไปทำงานผ่านภาครัฐ พร้อมกับขอความร่วมมือจากตัวแทนภาครัฐในต่างประเทศช่วยสนับสนุนหาตลาดงานแข่งผ่านกรรมการจัดงาน รวมทั้งมีการติดตามประเมินผลนายข้างต่างประเทศว่ามีพฤติกรรมเช่นไร เพื่อเป็นข้อมูลแข่งให้แรงงานทราบจะช่วยคุ้มครอง และขัดนายข้างต่างประเทศที่ไม่สุจริตออกจากกระบวนการจัดส่งแรงงานไปทำงานต่างประเทศของไทยให้มีประสิทธิภาพสมบูรณ์ยิ่งขึ้น